

ся веселили мѣчители-ти, и гы избили; послѣ накарали спартанскѣ стражѣ да излѣзе отъ тивскѣ-тѣ твърдинѣ (379 г.). Спартанци-ти пратили възъ Тивѣ силнѣ войскѣ. Тивяне-ти дали главатарство-то на приятеля Пелопидовъ Епаминонда, който до това врѣмя былъ малко познатъ, нѣ крылъ у себеси голѣмы дарбы. Той така искусно урядилъ малко-то тивскѣ войскѣ и така ѣ насърдилъ, щото Спартанци-ти были разбити докрай (при градецъ Левктра въ Бютиѣ). Тиванци-ти, които прѣди ся слѣли въ Гръци-ты и които были лѣнивѣ и суровѣ народѣ, отеднажъ достигнѣли първенство-то въ цѣлѣ Гръциѣ, и ослободили много градове отъ власть-тѣ на Спартѣ. Нѣ слава-та имъ траяла само до тогава, доклѣ были живи Пелопидъ и Епаминондъ. Епаминондъ ходилъ нѣколко пѣти на войнѣ въ Пелопонесѣ, и още еднажъ поразилъ Спартанци-ты при Мантинееѣ (въ Аркадиѣ); нѣ тамъ той былъ смъртно раненъ (362 г.). Пелопидъ още напрѣди былъ убитъ въ единъ бой. Слѣдъ него Тиванци-ти подпаднѣли въ напрѣдне-то нищожество. Нѣ и Спартанци-ти съвсѣмъ ослабѣли, и не могли веке да подновятъ първенство-то си.

Уобще положение-то на Гръциѣ въ оныя врѣмена было тѣжно. Градове-ти гядали да ослабватъ единъ другъ съ междусобны войны. Честность-та и безкорыстна-та любовь камъ отечество-то станѣли рѣдки; въ самѣ-тѣ Спартѣ пропаднѣли напрѣдни-ти добри нѣрави и намѣсто тѣхъ ся намѣстили разврата и корыстолюбие. Оныя мѣдречи, що искали да очистятъ вѣрѣ-тѣ отъ много-то суевѣрия и отъ сурово-то идолопоклонство, были гонени. Такава была сѣдбина-та на Сократа, прочютый мѣдрецъ.

Сократъ. Сократъ былъ сынъ на единъ атинскъ зидаръ. Той на млади години ся занимавалъ съ искусство-то на бащѣ си; служилъ вѣрно на отечество-то си въ войскѣ-тѣ и въ гражданскы-ты службы. Постоянна-та наклонность да расмышлява за всичко що видѣлъ и чюлъ направила го мѣдрецъ. (Приказватъ, че еднажъ, като ся замислилъ, цѣлъ день не ся поклатилъ отъ мѣ-